

Adventskransen

667

Arr.: Lars Brandt Hansen.

Inger Otzen, 1952

Tenor 1

8

1. Vel - kommengrøn-ne ad-vents-kransmed di - ne lys så hvi - de, de har så mild en
 2. På den-ne å - rets mør - ke tid et bud du til os brin - ger, at vi må bru-ge
 3. Snart hol-der he - le ver-den fest til Je-sus bar-nets æ - re, og husk, vi gør det
 4. Når al - le fi - re lys er tændt de mør-ket kan for - ja - ge, så ved vi, å - ret

Tenor 2

8

1. Vel - kommengrøn-ne ad-vents-kransmed di - ne lys så hvi - de, de har så mild en
 2. På den-ne å - rets mør - ke tid et bud du til os brin - ger, at vi må bru-ge
 3. Snart hol-der he - le ver-den fest til Je-sus bar-nets æ - re, og husk, vi gør det
 4. Når al - le fi - re lys er tændt de mør-ket kan for - ja - ge, så ved vi, å - ret

Bass 1

1. Vel - kommengrøn-ne ad - ventskransmed di - ne lys så hvi - de, de har så mild en
 2. På den-ne å - rets mør - ke tid et bud du til os brin - ger, at vi må bru-ge
 3. Snart hol-der he - le ver - den fest til Je - sus bar-nets æ - re, og husk, vi gør det
 4. Når al - le fi - re lys er tændt de mør-ket kan for - ja - ge, så ved vi, å - ret

Bass 2

1. Vel - kommengrøn-ne ad-vents-kransmed di - ne lys så hvi - de, de har så mild en
 2. På den-ne å - rets mør - ke tid et bud du til os brin - ger, at vi må bru-ge
 3. Snart hol-der he - le ver - den fest til Je - sus bar-nets æ - re, og husk, vi gør det
 4. Når al - le fi - re lys er tændt de mør - ket kan for - ja - ge, så ved vi, å - ret

6

T 1

8

høj-tids-glans, nu er det ad-vents - ti - de. Det før-ste lys vi tæn - der, se
 al vor flid, før Ju - le - klok - ken rin - ger. Det an-det lys vi tæn - der, se
 al - ler - bedstved go - de børn at væ - re. Det tred-je lys vi tæn - der, se
 har sig vendt i - gen mod ly - se da - ge. Det sid-ste lys vi tæn - der, se

T 2

8

høj-tids-glans, nu er det ad-vents - ti - de. Det før-ste lys vi tæn - der, se
 al vor flid, før Ju - le - klok - ken rin - ger. Det an-det lys vi tæn - der, se
 al - ler - bedstved go - de børn at væ - re. Det tred-je lys vi tæn - der, se
 har sig vendt i - gen mod ly - se da - ge. Det sid-ste lys vi tæn - der, se

B 1

høj - tids-glans, nu er det ad-vents - ti - de. Det før-ste lys vi tæn - der,
 al vor flid, før Ju - le - klok - ken rin - ger. Det an-det lys vi tæn - der,
 al - ler-bedstved go - de børn at væ - re. Det tred-je lys vi tæn - der,
 har sig vendt i - gen mod ly - se da - ge. Det sid-ste lys vi tæn - der,

B 2

høj-tids-glans, nu er det ad - vents - ti - de. Det før-ste lys vi tæn - der,
 al vor flid, før Ju - le - klok - ken rin - ger. Det an-det lys vi tæn - der,
 al - ler - bedst ved go - de børn at væ - re. Det tred-je lys vi tæn - der,
 har sig vendt i - gen mod ly - se da - ge. Det sid-ste lys vi tæn - der,

©

ff

T 1

8 blot hvor klart det bræn - der, for - tæl - ler os, at ti - dengår, og Ju-lensnart vi får.
 blot hvor klart det bræn - der, for - tæl - ler os, at ti - dengår, og Ju-lensnart vi når.
 blot hvor klart det bræn - der, for - tæl - ler os, at ti - dengår, og Ju-lensnart vi når.
 blot hvor klart det bræn - der, for - tæl - ler os, at ti - ten går, og Ju-len nu vi når.

T 2

8 blot hvor klart det bræn - der, for - tæl-ler os, at ti-den går, og Ju-lensnart vi får.
 blot hvor klart det bræn - der, for - tæl-ler os, at ti-den går, og Ju-lensnart vi når.
 blot hvor klart det bræn - der, for tæl-ler os, at ti-den går, og Ju-lensnart vi når.
 blot hvor klart det bræn - der, for - tæl-ler os, at ti-den går, og Ju-len nu vi når.

B 1

blot hvor klart det bræn - der, for -tæl - ler os, at ti - dengår, og Ju-lensnart vi får.
 blot hvor klart det bræn - der, for -tæl - ler os, at ti - dengår, og Ju-lensnart vi når.
 blot hvor klart det bræn - der, for -tæl - ler os, at ti - dengår, og Ju-lensnart vi når.
 blot hvor klart det bræn - der, for -tæl - ler os, at ti - dengår, og Ju-len nu vi når.

B 2

blot hvor klart det bræn - der, for -tæl-ler os, at ti-den går, og Ju-lensnart vi får.
 blot hvor klart det bræn - der, for -tæl-ler os, at ti-den går, og Ju-lensnart vi når.
 blot hvor klart det bræn - der, for -tæl-ler os, at ti-den går, og Ju-lensnart vi når.
 blot hvor klart det bræn - der, for -tæl-ler os, at ti-den går, og Ju-len nu vi når.